

Tale om et indenlandsk Moratorium, og det undrer mig, at den højtærede Ordfører for Flertallet anvendte Udtrykket: indenlandsk Moratorium. Selve Lovforslagets Titel er jo: Forslag til Lov om Adgang til Betalingshenstand, og jeg vil gerne sige og ønsker, at det maa blive hørt ude omkring, at enten det nu bliver Regeringens af Folketinget noget ændrede Forslag, eller det bliver det af Venstre i Folketinget stillede og nu atter her lidt ændrede Forslag fra Flertallet, der ender med at blive til Lov, maa man ude omkring ikke bilde sig ind, at nu har vi faaet et indenlandsk Moratorium. Nej, det faar vi ikke, hvad enten det ene eller det andet Forslag vedtages, vi faar kun Adgang til Betalingshenstand. Og dertil vil jeg kun gaa med i en meget indskrænket Form, saaledes at vi holder os saa fjernt fra Moratoriet som muligt.

Men ser jeg nu paa de to Affattelser: Forslaget, som det er kommet op til os fra Folketinget, og saaledes som det vil komme til at se ud, dersom Flertallets Ændringsforslag vedtages, maa jeg sige, at jeg ikke er i Tvivl om, at jeg vil stemme imod Flertallets Ændringsforslag og for en Affattelse i Overensstemmelse med den i Folketinget vedtagne. Min Grund dertil er, at vel fjerner begge Forslagene sig meget langt fra Moratoriet, men det af Flertallet stillede Forslag udelukker efter min Mening fra Adgang til den Betalingshenstand, som ønskes, en Kreds af Medborgere, som man netop for Øjeblikket bør tænke paa. Flertallet indskrænker den til kun at gælde Folk, der er ramte af Moratorieforanstaltninger i Udlandet — og det forekommer mig, at man i selve Ændringsforslagets Tekst skulde have optaget Bestemmelse om, at det skulde være baade direkte og indirekte, men det har man ikke —, og det er ikke mange. Men vi har herhjemme en Kreds af Medborgere, som man derved sætter ud — jeg tænker her paa alle de indkaldte næringsdrivende Borgere. Her var et Sted, hvor man kunde hjælpe dem, og det undlader man. Det er i Virkeligheden efter min Mening de eneste, der trænger til Hjælp i Øjeblikket. Jeg tror ikke, at der ude omkring er saa overvættede mange, som vil sige: Jo, vi trænger virkelig til at faa Betalingshenstand paa Grund af disse Forhold. Men blandt de indkaldte er der saa mange, at man, naar man er ved at lovgive paa dette Omraade, virkelig burde have taget dem med og ikke netop have udeladt dem. Af den Grund agter jeg at

stemme imod Flertallets Forslag og for Lovforslaget, saaledes som det foreligger i Folketingets Affattelse.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Poul Rasmussen) rettede 3 Spørgsmaal til mig. Det første var, om der kunde nedlægges Paa-stand om denne Betalingshenstand under en Sags Appel. Det mener jeg ikke, man kan efter Lovforslagets Affattelse. Spørgsmaalet har under Lovforslagets Udarbejdelse været overvejet i Justitsministeriet, og man er gaaet ud fra, at det ikke falder ind derunder.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om Erstatningsfordringer kunde regnes med til den Gæld, der her er Tale om. Det mener jeg ikke. En Gæld skal være stiftet ved en Overenskomst eller ved ensidig Paatagelse af en Gældsforpligtelse. En Erstatningsfordring opstaar paa anden Maade.

Det tredje Spørgsmaal var, om en Panteobligations paalydende Kapital forfaldt til Betaling ved, at der blev Rentemora enten overfor selve den Kapital, der er Tale om, eller, naar det i Obligationen var betinget, paa Grund af Rentemora for en foranstaaende Prioritet. Dette Forhold, mener jeg, falder udenfor Henstandsloven, og en saadan Kapital vil altsaa være forfaldet til Betaling. Jeg tror hermed at have besvaret de Spørgsmaal, det ærede Medlem stillede til mig.

Overfor den ærede Ordfører skal jeg sige, at det er nok muligt, at der i dette Øjeblik ikke er nogen stærk Trang til et Moratorium her i Landet, hvis der kun er Tale om den nu foreliggende Trang og man ikke mener, at Lovgiverne skal skønne ud fra de foreliggende Forudsætninger og se lidt ud i Fremtiden og søge at afværge Onder, som man kan anse for sandsynlige eller blot mulige. Hvis det kommer dertil, at vor Landbrugseksport en skønne Dag er standset for kortere eller længere Tid, kommer vi til at trænge meget haardt til Henstandsbestemmelser. Det bliver jo ikke saaledes, at Moratoriet kun flytter Byrden fra den ene Skulder over paa den anden. Nej, den Landbruger, der ikke kan faa solgt sine Svin i Dag og maaske heller ikke de første 14 Dage, men som kan sælge dem i Løbet af en 3 Ugers Tid, han vil kunne betale, hvis han faar Henstand saa længe, og saa faar Købmanden sine Penge, og saa er baade Landbrugeren og Købmanden vel tjente med, at der er givet Henstand. Maaske skal der ellers